

1/72 SCALE MODEL CONSTRUCTION KIT Fairey Ultra Light Helicopter

72002

Вертоліт Fairey Ultra-light з'явився завдяки спільному технічному завданню Міністерства авіації і Міністерства постачання на легкий і недорогий вертоліт для британської Армії. Конкуруючи з п'ятьма іншими виробниками, "Fairey" виграла контракт на будівництво чотирьох прототипів і планувала виготовити ще два в приватному порядку.

Ultra-light мав незвичайну конструкцію з реактивним приводом на закінцівках двухлопастного несучого гвинта, подачу повітря для якого забезпечував французький газогенератор Turbomeca Palouste, що випускався за ліцензією фірмами "Blackburn" і "General Aircraft". Корпус вертольота був дуже простим, з двомісною кабіною великої площі скління, що забезпечувало чудовий огляд. Вихлопна труба газогенератора виходила нижче хвостової балки, яка в початковому варіанті була оснащена одним стерном, яке перебувало в потоці вихлопних газів.

Прототип злетів в Уайт Уолхем в серпні 1955 року народження, а в наступному місяці був продемонстрований на виставці SBAC в Фарнборо, вразивши всіх своєю маневреністю. Третій Ultra-light був показаний в статичній експозиції і рідше переданий Міністерству постачання. Другий прототип злетів у березні 1956 року, а четвертий - у серпні. П'ятий вертоліт використовувався для випробувань на резонанс, а шостий піднявся в повітря в квітні 1955 року.

The Fairey Ultra-light Helicopter was a small British military helicopter intended to be used for reconnaissance and casualty evacuation, developed by the Fairey Aviation Company.

The Ultra-light had been conceived of as a straightforward, low cost and easily transportable helicopter. It lacked any tail rotor due to the decision to propel the rotorcraft using unconventional tip jets positioned at the ends of the rotor blades. It had been selected amongst various competing projects to meet a Ministry of Supply requirement for a lightweight helicopter to be used by the British Army for aerial observation purposes. Early trials with prototypes proved promising, however political factors ultimately undermined the project.

The Ultra-light found itself a casualty of the British defence economies of the later 1950s, as well as of intense competition from rival firms who had their own light rotorcraft projects, in particular the Saunders-Roe Skeeter.

While Fairey attempted to proceed with development of the Ultra-light independently, promoting the type towards the civil market and achieving appropriate type certification for such use, no orders were ultimately received.

The firm shelved the project, choosing to concentrate on the larger Fairey Rotodyne instead, which shared some design features.

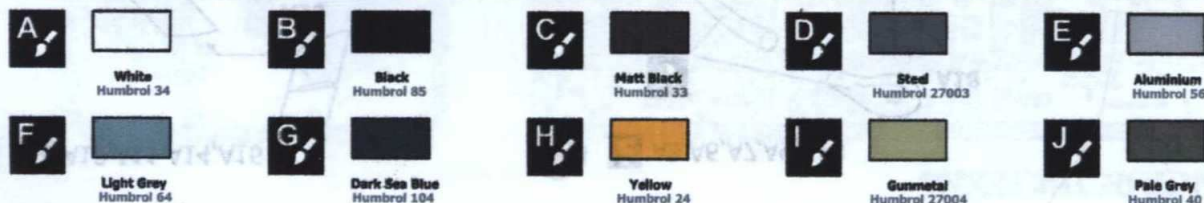
Технічні характеристики / Technical specifications:

Довжина/Length - 4.57 м; Діаметр ротора/Rotor diameter - 8,62 м; Висота/Height - 2,49 м; Злітна вага (макс./Loaded weight - 816 kg; Дальність польоту/Range - 290 км; Крейсерська швидкість/Cruising speed - 153 км/ч; Макс. висота польоту/Ceiling - 3110 м; Кількість пасажирів/Number of passengers - 2.

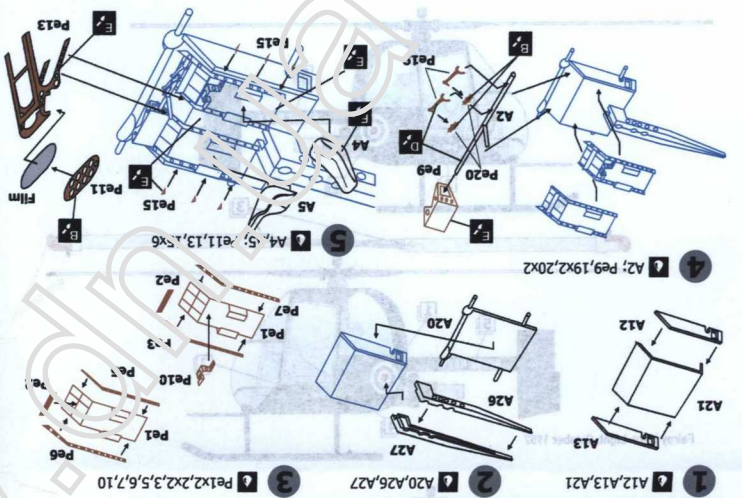
СПЕЦІАЛЬНІ СИМБОЛИ / USED SYMBOLS

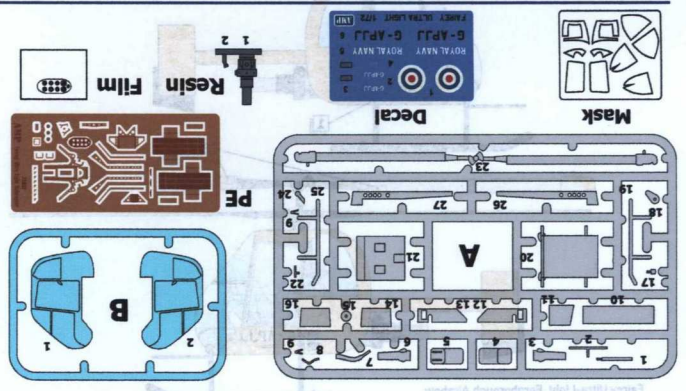
КОЛЬОРИ ФАРБ / USED PAINTS

Fairey Ultra Light Helicopter

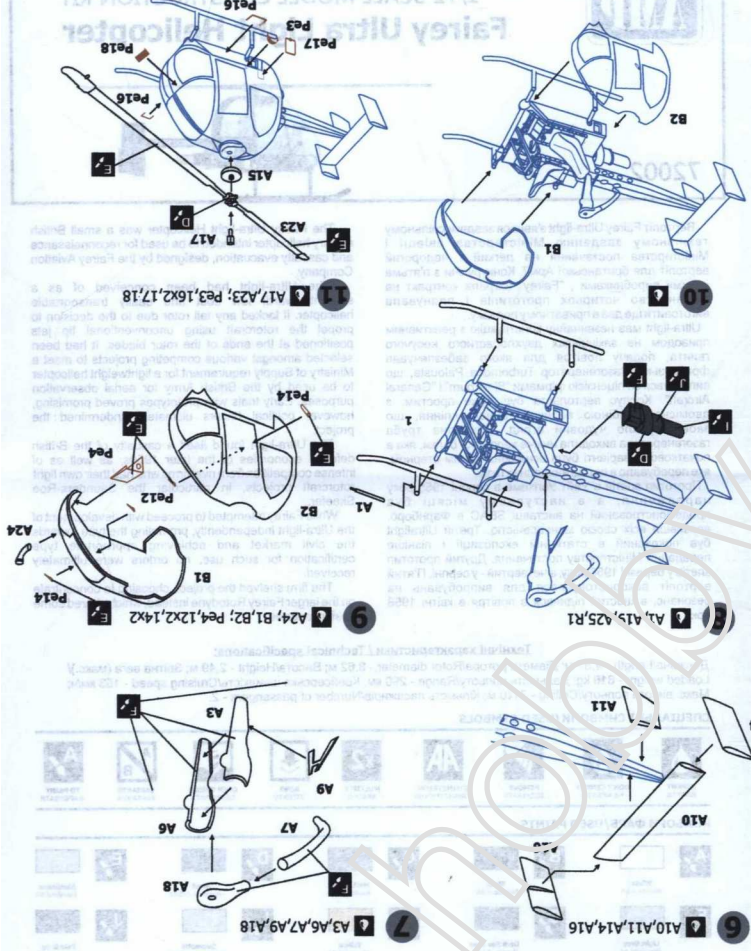

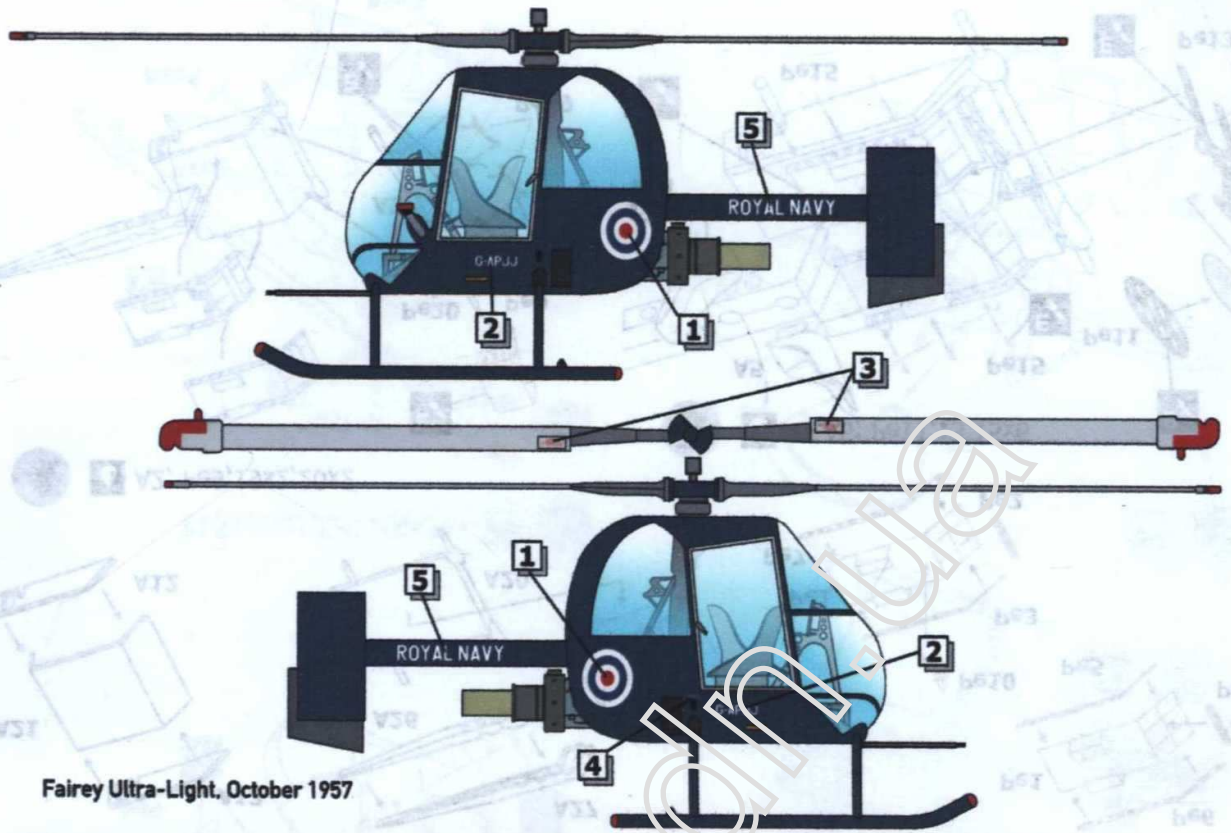
ASSEMBLY INSTRUCTION

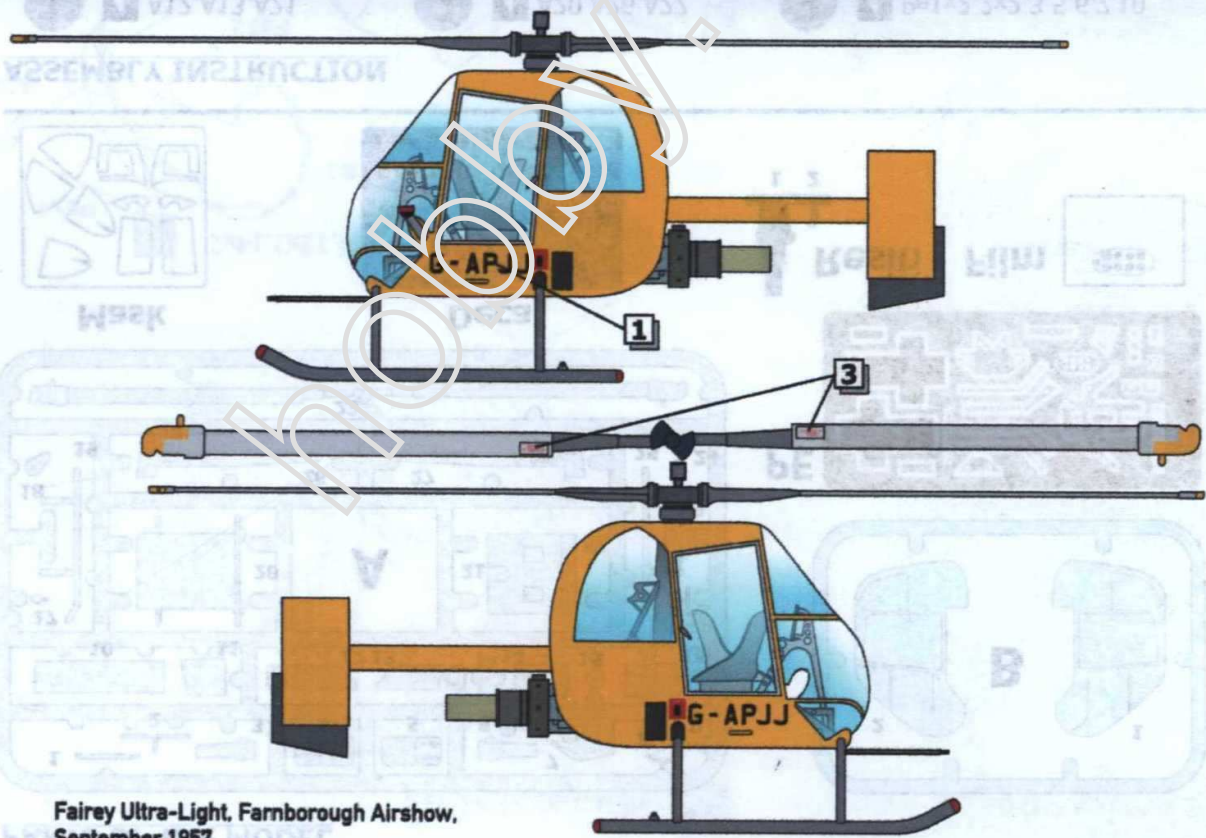
PARTS OF THE MODEL

Fairey Ultra Light Helicopter

Fairey Ultra-Light, October 1957

Fairey Ultra-Light, Farnborough Airshow, September 1957